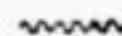

ΕΤΕΡΟΝ

Πρὸς τὸν αὐτὸν, στέλλων αὐτῷ εἰσιτήριον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν

• • • • • • • • • • • • • • • • • • •

· Οπόταν εἰς τὸν Ύμητὸν προβῆ γαληνιαία
ἡ ἀργυρᾶ σελήνη,

ὅταν σκιὰς δὲ Παρθενῶν γιγαντιαίας χύνῃ,
τῆς ἀρχαιότητος αὐτὸς σκιὰ γιγαντιαία,
τότε ἀργὰ τὴν ἀτραπὸν ἀνάβα τὴν ἐρήμην,
καὶ κάθησον φιλοσοφῶν εἰς κρημνισμένην στήλην,
καὶ δλος ἔνθους σύναξε λαμπρῶν ἀσμάτων ὕλην.

· Τοῦτο τοῦτον,

ἐπὶ πετρῶν, ἀποθανῶν εἰς τῶν θυητῶν τὴν μνήμην,
ἀς ἐλησμόνουν, θεωρῶν τὰ ἔργα τῶν προγόνων,
τὸ ψυχοφθόρον αἴσθημα τῶν ἐδικῶν μας πόνων!

· Η ἀν προώρισται νὰ ζῶ καὶ ν' ἀποθάνω κλαίων,
χωρὶς λιμὴν νὰ προσδεχθῇ τὸν ναυαγοῦντα ναύτην,
τὸ σνομα τὸ ἀντηγοῦν εἰς τὴν καρδίαν ταύτην,
καὶ τὴν ἀρχαίαν δόξαν μας ἀς ἔψαλλον ἐκπνέων!

· Ω! ἄφες, ρίψον ἀπὸ σοῦ τὰ βέλη τῆς σατύρας.

· Αφες τοὺς Πύθωνας νὰ ζοῦν, ὡς Ἐλλην Γιουθενάλε,
καὶ γαλαρώσας εἰς χορδὰς τῆς φιλομώμου λύρας,
τὴν δόξαν καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν προπατόρων ψάλλε.

· Εὰν ὅταν ἐτάννυες τὰ πύρινά σου τόξα
οἱ ἐκδικούμενοι λαοὶ σ' ἐπρόσφερον στεφάνους,
ψάλλε μ' ἐμπνεύσεις ὑψηλὰς ώδὰς ὑπερηφάνους,
καὶ στέφανον ἀμάραντον σοὶ ἐτοιμάζεις ἡ δόξα.

